

Razlaga Lukovega evangelija I, 1

Vstopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto.

Nauči se, devica, Marijine ponižnosti, da boš lahko čista po telesu in predana v srcu. Mlajša obiše starejšo, devica pozdravi ženo. Spodobi se namreč devici, da bolj ko je čista, bolj naj bo ponižna in spoštljiva do starejših; ko razglaša ponižnost, naj s tem priporoča tudi držo čistosti. Drugače prihaja Gospod k Janezu kot Marija prihaja k Elizabeti. Ona prihaja k njej, da bi se napolnila s Svetim Duhom, on pa k njemu, da bi se posvetil s krstom. Ponižanje starejših je zagotovo povišanje mlajših.

Potem sledi: Ko je Elizabeta slišala Marijin pozdrav in, kar je dalje.

Premisli različen pomen posameznih izrazov: Elizabeta je prva slišala glas, a milost je prvi občutil Janez; ona je slišala po naravni poti, ta se je vzradoval na skrivnosten način; ona je zaznala Marijin prihod, on Gospodovega; ženi govorita o milosti, otroka pa v njima delujeta in uresničujeta skrivnost milosti, ki osrečuje obe materi. Prevzeti od duha otrok pa materi oznanjata dvojni čudež. Otrok se je vzradoval, mater je napolnil Duh. Mati ni bila prej napolnjena kakor sin, a ko je sina napolnil Sveti Duh, je napolnil tudi mater.

In vzkliknila je z močnim glasom in rekla: Blagoslovljena si med ženami, in kar sledi.

Omeniti velja, da se navedeno prerokovanje o Kristusu ne izpolni samo s stvarnimi čudeži, ampak tudi s svojskimi besednimi izrazi. On je namreč sad, ki je bil s prisego obljubljen očaku Davidu: *Od sadu tvojega telesa bom posadil na svoj prestol.* Obenem opazimo, da Marijo blagoslavlja Elizabeta z isto besedo kot Gabriel, saj jo častijo tako angeli kot ljudje in se jo pokaže, da je bolj izbrana kot katerakoli druga žena.

In od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda?

Ne sprašuje, kakor da ne bi vedela, kar je očitno spoznala po Svetem Duhu, da jo namreč pozdravlja Gospodova mati, in jo blagruje zaradi njenega otroka, ampak je prevzeta od novosti čudeža. Zato ne pripisuje te časti svojim zaslugam, ampak jo razume kot Božji dar.

Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava, in kar sledi.

Elizabeta se je sramovala bremena starševstva, doklej ji je bila neznana skrivnost vere. Toda ona, ki se je skrivala, ker je spočela sina, se je začela ponašati, da bo rodila preroka. In ona, ki se je prej sramovala, zdaj blagoslavlja. In ona, ki je prej dvomila, je zdaj utrjena v veri. *Glej, je rekla, ko je namreč prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, je od veselja poskočilo dete v mojem telesu.* Torej je z močnim glasom vzkliknila, ko je zaznala Gospodov prihod, ker je verovala v rojstvo po veri. Ni namreč razloga za sramežljivost, kjer podarjeno in ne izsiljeno rojstvo preroka prinese vero.

Blagor ji, ki je verovala, izpolnilo se bo, in kar sledi.

Poglej, da Marija ni dvomila, ampak je verovala in zato dosegla sad vere. *Blagor ji, je rekla, ki je verovala.* Resnično je blažena, saj je odličnejša od duhovnika. Ko je duhovnik zatajil, je devica popravila napako. Nič čudnega ni, če je Gospod, ko je hotel odrešiti svet, začel svoje delovanje pri materi. Tako je ona, po kateri se je za vse ljudi pripravljalo odrešenje, prva zajela sad odrešenja pri svojem Sinu. Podobno velja omeniti, s kakšno milostjo je obdaril Elizabetinega duha, ko je Marija vstopila k njej, saj jo je po preroškem duhu razsvetlil glede preteklosti, sedanosti in prihodnosti. Ko namreč reče: *Blagor ji, ki je verovala,* očitno kaže, da je po Duhu zvedela za besede angela, ki jih je ta spregovoril Mariji. Ko dodaja: *Izpolnilo se bo, kar ti je povedal Gospod,* predvidi, kaj se bo zgodilo v prihodnosti. Ko pa jo poimenuje kot Mater mojega Gospoda, s tem razume, da nosi v telesu odrešenika človeškega rodu.